

Vi var alle Dage Borgere af anden Klasse dernede, mange var født med Udvisnings-truselen over Hovedet, har som Optanter levet deres Liv i stadig Usikkerhed, er maaske blevet jordfæstet som Medlemmer af en Frimenighed uden Sang og uden at Kirkeklokken maatte lyde.

Vi ønsker fuld Ligeberettigelse, fuld Kulturfrihed for de tysksindede Befolkningsselementer, der har hjemme indenfor det danske Riges Grænser, saaledes som vi ønsker og kræver det for vore Folketæller og Landsmænd Syd for Grænsen. Vi ønsker absolut ingen Undtagelseslove mod disse anderledes tænkende. Vi er alle Landets Børn, vi er alle lige for Loven, alle første Klasses Borgere. Vi ønsker ingen Undtagelseslove mod dem, men vi ønsker ogsaa saa faa Privilegier som muligt for dem. Det maa være saaledes, at vi er alle lige for Loven i dette Land.

J. Jacobsen: Jeg forstod den højtærede Finansministers Udtalelser ved det foreliggende Finanslovforslags Fremsettelse saaledes, at vi nu med Finanslovforslaget for 1923—24 er stillet overfor et normalt Budget. Krigstidens Afviklingsperiode med dens mange ekstraordinære Udgifter er nu i alt væsentlig forbi, der kan ikke paa denne Konto, paa Krigsafviklingskontoen, stilles nævneværdige yderligere Beparelser i Udsigt. Det ligger derfor nær nu at drage en Sammenligning mellem Statens Indtægter og Udgifter før Krigen, f. Eks. i Finansaaret 1913—14, og Indtægter og Udgifter paa det foreliggende Finanslovforslag, det første normale Budget efter Krigsperioden, for at se, hvorledes de to Finansaars Indtægter og Udgifter maa antages at komme til at staa i Forhold til hinanden og i Forhold til den økonomiske Udvikling her i Landet i det hele taget. Statsregnskabet for det sidste Aar før Krigen, altsaa Aaret 1913—14, balancerede, naar alt tages med, baade Driftsregnskabet og § 26, med ca. 136 Mill. Kr., og det foreliggende Budget for Finansaaret 1923—24 er, ligeledes naar alt tages med, anslaaet til at skulle balancere med ca. 425 Mill. Kr.

Det vil altsaa sige, hvis da det foreliggende Budget holder, at vi nu staa med et Budget, der er over 3 Gange saa højt som før Krigen. Mellem de to Finansaar, der her er Tale om, at sammenligne, ligger en 10-aarig Periode, hvis Økonomi i den Grad har været mærket af Krigens Ulykker og — det maa jo ikke forglemmes — af de for os lykkelige Følger af Krigen,

nemlig Genforeningen med de sønderjydske Landsdele, at alle finansielle Rammer paa Grund af disse særegne Forhold faktisk er blevet sprængt. Dette har været erkendt fra alle Sider, og i Bevidstheden herom har der været handlet, og jeg tror, alle vi, der herinde har gjort, helt eller delvist, disse 10 Aar med, maa hævde, og jeg mener ogsaa, vi med Rette kan hævde, at saaledes var det nødvendigt at handle, fordi Tiderne nu en Gang var saa onde, som de var. Jeg vil ikke sige, at en Gennemgang af de 10 Aars Økonomi ingen Værdi har; rent sagligt set kan der sikkert læres en Del deraf, ikke mindst om, hvorledes vi i Fremtiden ikke skal bære os ad. Men jeg maa mene, at de store økonomiske Forskydninger, der fandt Sted i disse Aar, ikke just egner sig saa særlig godt til Kasteskyts mellem Partierne. Vi staa alle her med et betydeligt Ansvar, sidder mere eller mindre i Glashus, saa at en vis Forsigtighed, naar vi færdes udenfor hinandens Vinduer med Krigstidens økonomiske Haandgranater, uden Tvivl er at anbefale, hvis vi da ikke alle vil risikere at komme til at sidde indenfor knuste Ruder.

Men een Ting kan man ikke overfor denne Periode, man kan ikke, saaledes som de nuværende Oppositionspartier synes at ville gøre det, dele den i to Afsnit, en ca. 7-aarig radikal-socialistisk Periode med et Finansstyre, der stod i udpræget Modsetningsforhold til Periodens 2—3 sidste Aar under den nuværende højtærede Finansminister. Saaledes lader denne Periode sig ikke dele. De ekstraordinære Forhold, der efterhaanden sprængte Budgetterne i den første Del af Perioden, vedblev at øve deres Indflydelse hele Perioden ud. Det lod sig vel gøre i Periodens sidste Aar, saaledes som det ogsaa er sket, at indføre en Række gennemgribende Beparelser. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard nævnte forleden Dag, at disse Beparelser tilsammen andrager ca. 40 Mill. Kr., og det forekommer mig, at det er al Ære værd. Men det lod sig ikke gøre at opstille og gennemføre et normalt Budget, saa længe de ekstraordinære Forhold gjorde sig gældende.

Nu er imidlertid Krigsperioden med dens ekstraordinære Økonomi afsluttet, og nu foreligger der derfor, hvad vi kan kalde et normalt Budget, et Budget, der i hvert Fald ikke er belastet med andre Udgifter til ekstraordinære Foranstaltninger end saadanne, som vi til enhver Tid maa være forberedt paa at møde foreløbig. Derfor knytter der sig, som sagt, en ganske særegen Interesse til det foreliggende Budget